

Posudek na diplomovou práci Jindřicha Černého *Architektura učebny (prostředí vzdělávacích prostor)*

Diplomová práce (91 s. textu, 7 s. příloh) se zabývá tématem, které není v současné době v naší pedagogické literatuře příliš frekventované.

Práce je rozdělena na část teoretickou (67 s.) a část praktickou (18 s.). Autor se snažil celou tuto složitou a velmi širokou problematiku uchopit komplexně a počínal si při tom velmi profesionálně. Nejprve vymezuje a definuje základní pojmy, dále se zabývá ergonomií vzdělávání, organizací vzdělávacích prostor, a učebními pomůckami. Velmi neotřele rozebírá také problematiku ergonomie vzdělávání v klasických alternativních školách. Zde bych jen chtěla připomenout, že by stálo za zmínku také Ferriérovo Hnutí nových škol, které se kromě jiného snažilo ovlivnit školskou architekturu a tím i školní prostředí a které ovlivnilo i některé naše reformní pedagogy a částečně i naši školu. Ve třetí kapitole pak autor rozebírá vzdělávací prostředí z hlediska pedagogické psychologie a psychodidaktiky a věnuje se problematice školské komunikace, klimatu školy a klimatu třídy. Ve čtvrté kapitole pak analyzuje dokument MŠMT Akční plán²¹.

Na tuto první část práce zcela organicky navazuje část praktická, ve které autor představil svůj výzkum. Jeho cílem bylo zjistit, jaký vztah mají žáci středních škol k prostředí školy. I v tomto výzkumu postupoval autor zcela profesionálně. Stanovil si relevantní hypotézy a data získaná dotazníkovým šetřením vyhodnotil statistickými metodami. Výzkum tak přináší řadu zajímavých poznatků, které by bylo možno využít v praxi.

Práce, která vychází z poměrně velkého počtu relevantních zdrojů (54), má vysokou úroveň i po stránce formální. Je psána kultivovaným jazykem a využívá odborného technického aparátu.

Práci hodnotím stupněm **výborně** a doporučovala bych výzkum s kratším teoretickým úvodem publikovat v odborném pedagogickém časopise.

Doc. PhDr. Miroslava Váňová, CSc.